

PÄIHDTTÄVIEN JUOMIEN KÄYTÖSTÄ

ONKO KIELTOLAKI SYYNÄ JUOPPOTTELUN LISÄÄNTYMISEEN TYÖVÄENLUOKAN KESKUUDESSA

LUOKKATIETOINEN työväestö on aina käsittänyt työläisten juoppotTELUN olevan huonoa, mutta tietäen juoppouden syyt lepäävän nykyisen yhteiskuntarakenteen sisällä ja voitavan hävittää vain koko järjestelmän mukana, ei juoppoudesta ole tehty erityistä kysymystä, vaan on koetettu sitä vain poistaa työväen yleisen luokkatiedon kohottamisen kautta. Tästä huolimatta ei ole haitaksi vaikka juoppoudestakin joskus erikoisesti ryhdytään pohtimaan, sillä juoppouden vaikutus ilmenee työväen keskuudessa toisinaan suurempana ja toisinaan pienempänä, tämä riippuen aina siitä, mitenkä tämä yhteiskunta milloinkin työläisiä kohtelee ja minkälaiset elämismahdollisuudet se kulloinkin tarjoaa.

VIIMEISET ELETYT vuodet antavat tässä suhteessa selviä kuvauksia. Juoppous on lisääntynyt päivä päivältä, kuten tätä asiaa koskevat tilastotkin osoittavat. Miksi se on lisääntynyt, siitä on annettu monenlaisia vastauksia. Yleisin selitys on ollut se, että Amerikassa juoppous on kasvanut siksi kun täällä on voimassa kieltolaki. Toinen niinkään yleinen selitys on se, että maailman sota hävitti sivistystä ja raa-isti ihmiset siinä määrin, että he nyt juovat niin tavattomasti.

Kumpikaan näistä syistä ei ole kuin pinnallinen. Perussyyt täytyy löytyä muualta varsinkin silloin, kun juoppous kasvaa sellaisenkin työväen keskuudessa, joka jo on osallistunut työväen luokkavalistustyössä ja ollut sen alaisena. Tämä valistustyö ei suinkaan ole sodan eikä kieltolainkaan takia muuttunut, sillä luokkatietoiset työläiset omaavat saman kannan juoppouteen nyt kuin ennenkin, opettaen tinkimättömästi juoppouden olevan turmiollista työläisille. Näin ollen on syitä etsittävä muualta ja ne löydämmekin, kun syvennymme kysymystä ajattelemaan.

Elämän epävarmuus

Kun sanoisimme, että ihmiset juoppottelevat unoittaakseen surunsa, pitäisi se hyvin paikkansa ainakin mikäli työläiset ovat kysymyksessä. Mutta mistä nämä surut johtuvat? Ja entäs, onko rikkailla suruja? Yhteiskunnallinen järjestelmä on heille sellainen, että heillä on suruja siittäkin, kun eivät voi löytää kylliksi keinoja yhä jatkuvan loiselämänsä huviksi ja nautinnoksi. Toiselta puolen jatkuvat hovit ja nautinnot kuolettavat heidän hermostoansa ja sitä on kiihotettava keinotekoisesti toimintaan. Työläinen taas nauttii päihdyttäviä juomia hukuttaakseen surunsa, joita hänelle

Alkoholin Elokuu

lisääntyy sikäli kun jokapäiväinen elämänsä tulee yhäti epävarmemmaksi.

Jos katsomme tällä hetkellä työväenluokan tulevaisuuden taivasta, näyttää se meistä monestakin sangen tummalta. Muutamina viime vuosina huomaamme juoppotTELUN kasvaneen suomalaistenkin keskuudessa ja kasvaneen sitä mukaan kuin elämän epävarmuuskin on kasvanut. Sillä aina siellä, missä olosuhteet ovat kaikkien toivottomimmimmat, on juoppouskin suurin. Kuluneet seitsemän kahdeksan vuotta ovat kuljettaneet työläisiä elämän epävarmuuden tielle suuremmat laumat kuin ennen tapahtui sadassa vuodessa. Kapitalistinen tuotannon kehitys on viimeaikoina lakaissut mahdollisuuksia pois kaikenlaisilta työläisiltä siksi laajasti, että tuskin töytyy ainoatakaan alaa, jossa palkkatyöläiset tuntisivat itsensä turvatuksi huomiselta päivältä, puhumattakaan tulevasta vuosis-

ta. Työttömyys suoranaisesti on kasvanut pysyväiseksi ja työssä olevista on suuri osa vain osan ajasta tilaisuudessa tehdä työtä, palkka ollen niin pieni ja työ, kun sitä on, on siksi rasittavaa, että työläiseltä häviää kaikki ihanteet tulevaisuudessa edistymisestään ja turvatuksi tulemisestaan. Kun elämä ei näytä vähääkään parempaa lupaavalta, niin se koskee katkerasti keneen tahansa. Jokainen päivä näkee, miten uusia koneita ja nykyaikaisempia teollisuuslaitoksia rakennetaan ja asetetaan käytäntöön yhä pienemmällä ihmisvoimalla. Pitäisi olla ajattelematon houkkio, ellei tämä vaikuttaisi synkästi. Ensi vuonna näyttää uhkaavan vielä pahempaa. Ihmisellä täytyy olla sangen luja hermosto — varsinkin perheellisellä — ja korkealle kehittynyt työväenluokan luokkatietoisuus ja tulevaisuuden ihanne, että voi selvin päin kestää ja katsella tällaista elämän kulkua.

Katsaus Amerikan suomalaisten historiaan

Ymmärtääksemme tätä työläisten keskuudessa vallitsevan juoppouden perussyitä vieläkin selvemmin, luokaamme lyhyt katsaus tämän maan suomalaisen työväestön menneeseen historiaan. Siitä lähtien kun suomalaisia alkoi siirtyä suuremmissa määrin Amerikkaan, kerrottiin juoppottelun suomalaisten kesken täällä olleen siksi suuren, että monet sitä vieläkin kauhulla muistelevat, jotka niiltä ajoilta ovat eläneet meidän päiviimme. Suomalaisen työläisten elämä silloin oli Amerikassa perin kurjaa. Työhön heitä pestattiin vain metsiin ja kaivosperukoille, joissa olosuhteet olivat suorastaan mahdottomat korkeampaan elämän tasoon tottuneille. Mitään muuta huvittelua ei ollut, kuin juoppottelu. Ravinto ja muut olivat siksi kehoja, että ne kiihoittivat juomaan yhä enemmän ja enemmän. Näissä oloissa syntyi normaali-ihmisen sieluun jollainkin niin ankara koti-ikäväkin, että vain viinan huuma sitä voi hälventää.

Mutta tämä hurja juoppottelu väheni vähitellen sitä mukaan kuin olosuhteet vähin paranimivat ja elämä alkoi näyttää valoisammalta. Työsuhteet kehittyivät vähän paremmiksi ja päivätkin lyhenivät, s. o. työläisellekin jäi aikaa pestä kasvonsa ja puhdistaa itsensä. Yhdyselämä alkoi myös täten kasvaa ja se teki hyvää, saattaen katsomaan tulevaisuuteen yhä uusien parannuksien toivossa. Monet työläiset keskuudessamme vielä muistelevat, miten juoppottelu alkoi vähetä ja yleinen halveksuminen juoppoutta kohtaan voitti jalansijaa joukkojen keskuudessa. Mutta kuten sanottu, olot olivat silloin parantuneet ja työtäkin oli saatavissa, josta saamalla maksulla sentään eli. Yhteistä toi-

mintaa syntyi kaikkialle aatteen lipun ympärille. Haaleja rakennettiin luokkarientoja varten ja henkistä tasoa kohotettiin.

Mutta sen mukaan kuin elämä jälleen alkoi luisua alaspäin, kuten se on nyt jo monta vuotta alaspäin mennyt, ovat nämä ilmiötkin muuttuneet; juoppottelu lisääntyy. Nyt sanotaan juoppouden olevan suomalaisten keskuudessa niin suurta, että se ei ole ollut noina pimeinä takavuosinakaan.

Rinnakkaisilmiöt

Katsellessamme juoppottelua käytännössä, huomaamme siis, että missä työläisten elämä on epävarmempaa, siellä juoppouskin on suurin, se -osa työläisistä, joka ei ole tilaisuudessa saamaan pie-

Mitä sitten, ellei hän ole kylliksi voimakas?

nintäkään osaa elämän nautinnoista, turvautuu juoppottelulla korvaamaan menetyksensä niinä pieninä väliaikoina, joita sillä kärsimyksiltänsä on käytettävissä. Juoppous nuorisomme keskuudessa, jonka senkin väitetään suuresti lisääntyneen, jottuu aivan samoista syistä. Puhutaan usein, miten kurjaksi nuorisomme on käynyt, mutta mitäpä elämä heille tarjoaa muuta kuin suruja astuessaan työmarkkinoille. Melkoisen korkean koulusivistyksen saaneelle nuorukaiselle tarjotaan kymmenen dollaria viikolta palkkaa jossain suurkaupungin virastossa tai liikehuoneessa. Se luo sangen synkän kuvan hänen elämänsä tielle. Hänkin ryhtyy viinalla surujansa lievittämään ja elää päihtyneenä silloin kun pitäisi olla innostusta luoda elämänsä ihanimpia tulevaisuuden kuvia.

Kaikki nämä seikat, jotka aiheuttavat työläiset janoovaisiksi, ovat täällä pohjalla. Tietysti sel-

lainen juopottelu, jota harjoitetaan nykyisin kekkerien muodossa ja sellaisten työläisten parissa, jotka ovat vähän paremmassa asemassa vielä, on syntynyt muista syistä, kuten kiihoittamaan epänormaaliin nautintoihin, mutta se on siksi pientä, että siitä ei kannata tässä puhua.

Kieltolain kumoaminen

Ajatus, että tätä asiaa voitaisi auttaa sillä, että noustaisi vaatimaan laillisia kapakoita, on aivan lapsellinen ja perin surkeata on ajatella, että tämänlaiseen parannuskeinoon ovat turvautuneet sellaiset liikkeetkin, kuin esim. kommunistipuolue hutikkaohjelmineen. Voisiko tilanne tulla paremmaksi työläisiin nähden, jos juopottelu tehtäisi julkiseksi, tai toisin sanoen avattaisi kapakat ja kumottaisi kieltolaki? Ainoa puolustus tälle pyrki- mykselle on se, että juomat siten tulisivat parem-

man hallituksen virkailijain asiaan puuttumatta. Eivät he taida muistaa sitäkään, miten rahansa loppuun juonut ihminen heitettiin niskasta kadulle, jossa poliisi kalautti häntä vielä kapakoitsijan kunniaksi kapulalla päähän ja raahasi putkaan yöksi. Ja mitenkä todella ne juomat kapakoissa voisivat tulla paremmiksi, kun kerran hallitus, jonka pitäisi niiden paremmuutta valvoa, on kapakoitsijain hallitus? Yhtä hyvin ja paremminkin, niihin juomiin silloin sotkettaisi vettä ja pippuria, koska niitä kerran voitoksi pitäisi silloinkin myydä. — Tämä julkisten kapakkain puoltajain valtiotarasto on niin perin lapsellinen, että siitä ei kannata sen enempää puhua. Julkisten kapakkain avaamisella tuskin tulisi häviämään kodeissa muo- dissa oleva viinien ja oluen tekokaan, sillä se on keino, jolla juomat tulevat halvemmaksi, siinä kun voi muuttaa oman työnsä rahaksi ja kun kapitalistien työmaat eivät moniakaan työläisiä tarvitse, niin olisi kyllä aikaa korkkailla olutta pulloihin kotosalla milloin vain.

Työväenluokan kieltolaki

Onneksi on meillä olemassa pelastuksen tie auki jo tämänkin pulman ratkaisulle. Selvä työväenluokan luokkamoraali kieltää juopottelun työläisiltä ja tämä moraali leviää työläisjoukkoihin tietoisuuden mukana. Kapitalistinen kehitys pakosta kuljettaa työläisiä taisteluihin, eivät he luokkana voi viinan turmelukseen alistua. Jokapäiväisten elinehtojen puolesta on taisteltava ja siinä edistetään myös raittiuskysymystä pätevällä tavalla. Taistelun aikana järjestynyt työväestö kieltää melkein poikkeuksetta jäseniltänsä juopottelun koska taistelu vaatii tervettä harkintaa ja järkevää suhtautumista asioihin, jolloin pitää olla jokaisen selvänä. Tämä on työväenluokan kieltolaki ja sitä on toteltava. Kerran nämä taistelut laajenevat ja kehittyvät kyllin päteviksi ja silloin voidaan julistaa pysyvä kieltolaki sen lain yhteydessä, joka määrää yksityisomistusoikeudet pois voimasta ja työn tekijät maailman herroiksi.

Mutta vaikka viinaksien ja päihdyttävien juomien poistaminen lopullisesti voikin tapahtua vasta luokkamme voiton tapahduttua, niin emme me työläiset kuitenkaan voi hetkeksikään ummistaa silmiämme tälle asialle ja jättää sitä selittämättä tovereillemme, vaikka he kohta koettavatkin sen avulla surujansa lieventää. Ja ennen kaikkea pitäisi juuri meidän järjestyneiden työläisten noudattaa kelpoisaa esimerkkiä miten ilman päihdyt-

Jos W. P. olisi vaaleissa voittanut

miksi, eivätkä enään olisi niin tappavia kuin nyt ovat. Juomien väitetään tulevan paremmiksi siksi, että hallitus muka tarkastaisi viinat, että niihin ei voisi sekottaa mitä tahansa, kuten nykyään. Ja lisäksi tämän väitteen puoltajat — työväen politikoitsijat — selittävät, että laillisten juomien juojat saisivat hallitukselta apua, jos heille myytäisi laillisesta kaupasta myrkyä, kun sensijaan nyt joutuvat juoksemaan nurkan taakse piiloon kuolemaan, jos ovat saaneet salaviinakauppialta myrkyä. Aivan kuin se lieventäisi myrkkyyden kuolevan tuskia, että hallitus sen tietäisi.

Kieltolain kumoamista ja julkisten kapakkain avaamista vaativat porvarit ja politikoitsijat eivät muista enään sitä kapakka-aikaa, kun viinan orjat kuolivat kapakkojen takapihoille ja kujille il-

täviä juomia sentään on parempi pyrkiä eteenpäin huonoinakin aikoina. Pitäisi saada selviöksi, että juoppous ei valaise tulevaisuutemme toivoja, vaan pikemminkin ne synkistää ja aiheuttaa meille ja meistä läheisesti riippuville elämäntovereillemme

ja lapsillemme ikävyyksiä, jotka voimme välttää; pitäisi saada selviöksi, että yksilöllisesti parhain kanta on se, että kieltäytyy juomasta näitä myrkyjä, myytäköön niitä mistä tahansa ja kehoittaa toveriansa tekemään samoin.

—Humupietari.

Tiede Ja Proletariaatti

Proletariaatin suhde tieteeseen johtuu koko sen elämän oloista. Kun työväenluokan on suoritettava koko yhteiskuntaelämän mullistaminen ja otettava käsiinsä koko luokkayhteiskunnan perintö, niin on sen myös omaksuttava tieteen, s. o. yhteiskunnan työkokemusten perintö. Mutta mistä saa se sen? Jo ennen tuotantovälineiden aineellisen perinnön valtausta vaiko vasta sen jälkeen?

Kun vanha tiede on yläluokille herruuden väline, niin on proletariaatin asetettava sitä vastaan oma tieteesensä, joka on oleva kyllin mahtava järjestämään vallankumouksellisen taistelun keinot.

Mutta ei ole kysymys vain entisten vallanpitäjien voittamisesta, vaan myös uuden järjestyksen luomisesta, joka oleellisesti eroaa vanhasta, kukistuvasta. Tiede on tuotannon järjestämisen väline. Kun on kysymys suunnitelmallisesta järjestämisestä, joka perustuu tarkkaan ja tietoiseen arvioon — ja sellainen on sosialistien järjestelmä — niin täytyy proletaarisen tieteen olla tutkimustapoihinsa nähden vielä paljoo täsmällisempi ja täydellisempi kuin kapitalismin anarkisen, suureen kokonaisuuteen katsoen järjestämättömän järjestelmän tiede. — Työväenluokan täytyy jo omata tämä tiede voidakseen tarkoituksenmukaisesti, tietoisesti ja menestyksellä suorittaa uudestaanrakentamisen.

Proletariaatin täytyy päästä tieteeseen käsiksi — ei vasta yhteiskunnallisen vallankumouksen JÄLKEEN, vaan jo sitä ennen ja sitä varten. Me tiedämme, että työväenluokka sitä askel askeleelta lähenee, että se ahnaasti etsii tietoa ja hirveitä elämisehtojaan uhmaten sitä vallottaa. Mutta siltä puuttuu tässä ponnistuksessa luokkatietoista suunnitelmallisuutta, työväenluokka ei aina harrasta sitä tiedettä mitä se tarvitsee; useissa tapauksissa vaikuttaa sen tietojen hankinta porvarillistuttavasti. Ja miltei aina kuluu siihen työläiseltä tavallisesti paljon vaivaa ja aikaa, johon on syyppäänä hänelle vieras esitystapa, jota rasittavat ja hämärtävät yksityisseikat sekä ammatti-hämärtävät yksityisseikat sekä ammatti-sanat.

Työväki tarvitsee proletaarista tiedettä, s. o. tiedettä, joka perustuu hänen luokkakantaansa, jota sen pohjalla opetetaan ja joka pystyy johtamaan voittoon hänen luokkatehtävänsä; tiedettä, joka järjestää hänen voimansa taisteluun voiton, hänen soσιαalisen ihanteensa toteutumisen puolesta.

—Bogdanov.